

POSTANOWENIE

Warszawa, dnia 5 stycznia 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Ewa Sikorska

na posiedzeniu niejawnym bez udziału stron oraz uczestników postępowania odwoławczego w dniu 5 stycznia 2026 roku w Warszawie, w sprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 10 listopada 2025 roku r. przez wykonawcę **Remondis Tarnowskie Góry Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Tarnowskich Górach**, w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego – **Gminę Ożarówice w Ożarówicach**

postanawia:

1. umorzyć postępowanie odwoławcze
2. nakazać Urzędowi Zamówień Publicznych zwrot z rachunku bankowego na rzecz wykonawcy **Remondis Tarnowskie Góry Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Tarnowskich Górach** kwoty **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy), stanowiącej równowartość uiszczanego wpisu.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:.....

Sygn. akt: KIO 4975/25

Uzasadnienie

Zamawiający – Gmina Ożarówice w Ożarówicach – działając na podstawie przepisów ustawy dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1320 ze zm. – ustawa P.z.p.), prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego, którego przedmiotem jest odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych z nieruchomości zamieszkałych z terenu Gminy Ożarówice w latach 2026-2028.

W dniu 10 listopada 2025 roku r. wykonawca Remondis Tarnowskie Góry Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Tarnowskich Górach (dalej: odwołujący) wniósł odwołanie wobec warunków zamówienia zarzucając zamawiającemu naruszenie:

1. art. 99 ust. 1 w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy P.z.p. w zw. z art. 5 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r., poz. 1061 j.t. ze zm.), zwanej dalej: „kc” w zw. z art. 353¹ w zw. z art. 387 § 1 kc poprzez dokonanie opisu przedmiotu zamówienia w zakresie tzw. „poziomów recyklingu” w sposób nieuwzględniający wymagań i okoliczności mogących mieć wpływ na sporządzenie oferty (problemu słabej jakości selektywnej zbiórki odpadów komunalnych „u źródła”, przeważającego udziału zmieszanych odpadów w całym strumieniu odpadów, jaki ma odebrać wykonawca w ramach zamówienia, różnic w strumieniu odpadów z którego poziomy recyklingu wylicza Gmina i wykonawca, sposobu obliczania poziomów recyklingu, wchodzącego w życie systemu kaucyjnego, który wpłynie na „jakość” i wielkość strumienia odpadów, uwarunkowań technologicznych i rynkowych, w szczególności rygorystycznych wymogów stawianych przez recyklerów umożliwiających przekazanie odpadów do recyklingu, roli, jaką Zamawiający odgrywa w systemie gospodarki odpadami gminy) czego konsekwencją jest nałożenie na wykonawcę niemożliwego do spełnienia (z przyczyn niezależnych od wykonawcy) obowiązku osiągnięcia poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych wskazanego w art. 3b ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (dalej jako „ucpg”) w wysokości 56% dla roku 2026, 57% dla roku 2027 i 58% dla roku 2028, sankcjonowanego obowiązkiem zapłaty kary umownej (§10 ust. 1 Umowy), co z kolei narusza zasady zachowania uczciwej konkurencji, proporcjonalności a także zasady współżycia społecznego, a w konsekwencji uniemożliwia wykonawcom prawidłowe skalkulowanie ryzyk kontraktowych i prawidłową wycenę oferty (rozdz. V ust. 2 OPZ oraz §1 ust. 5 Umowy);

ewentualnie (w przypadku nieuwzględnienia powyższego zarzutu):

art. 353¹ oraz art. 5 w zw. z art. 483 § 1 kc w zw. z art. 8 ust. 1 w zw. z art. 16 pkt 3 ustawy P.z.p. poprzez sporządzenie umowy w sposób naruszający zasady współżycia społecznego i równowagę stron umowy oraz nadmiernie obciążający wykonawcę w zakresie, w jakim Zamawiający zastrzega na swoją rzecz karę umowną za nieosiągnięcie przez wykonawcę poziomów recyklingu w wysokości rażąco wygórowanej i naruszającej zasadę proporcjonalności w tym znaczeniu, że zamawiający (przy ustalaniu wysokości tej kary i przenosząc na wykonawcę całe

ryzyko nieosiągnięcia poziomów recyklingu) nie uwzględnił faktu, że na osiągnięcie tych poziomów mają wpływ nie tylko działania wykonawcy, ale przede wszystkim działania zamawiającego, jak również tego, że jest to uzależnione od jakości zbiórki odpadów przez mieszkańców (tzw. zbiórka „u źródła”), wielkości udziału zmieszanych odpadów komunalnych w całym strumieniu odpadów, jakie odbiera wykonawca, a także od uwarunkowań technicznych i rynkowych (w szczególności od popytu na surowce, wymagań recyklerów) i realnych możliwości przekazania do recyklingu odebranych przez wykonawcę odpadów, a mimo to zamierza obciążać wykonawcę karą umowną z zastosowaniem pełnej stawki opłaty za umieszczenie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych na składowisku, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 290 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska i to niezależnie od tego, że sama gmina ma możliwość uchylenia się od skutków nałożenia na niego kary umownej, bez choćby najmniejszej próby wyczerpania całej ścieżki odwoławczej, która pozwoliłaby gminie na uniknięcie sankcji w postaci obowiązku zapłaty administracyjnej kary pieniężnej (§10 ust. 1 pkt 4 i 5 Umowy);

2. art. 99 ust. 1 w zw. z art. 439 ust. 1 w zw. z art. 439 ust. 2 pkt 1-4 ustawy P.z.p. w zw. z art. 353¹ oraz art. 5 kc w zw. z art. 8 ust. 1 w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 ustawy P.z.p. poprzez określenie warunków zamówienia w sposób naruszający ww. przepisy i prowadzący do naruszenia równowagi stron umowy oraz uniemożliwiający zapewnienie ekwiwalentności świadczeń stron umowy i zniwelowanie ryzyk związanych ze zmianami kosztów wykonania zamówienia publicznego poprzez sformułowanie przez Zamawiającego klauzuli waloryzacyjnej w sposób niejednoznaczny i wewnętrznie sprzeczny, co z jednej strony uniemożliwia wykonawcom należyte skalkulowanie ryzyka kontraktowego, jakim jest wzrost cen świadczonych usług, a z drugiej strony czyni tę klauzulę pozorną i niespełniającą swojego celu, bowiem niejednoznaczność §13 ust. 4 i 5 Umowy) powoduje, że nie jest wiadome, po spełnieniu jakich warunków wykonawca będzie mógł ubiegać się o zmianę wynagrodzenia i według jakiego mechanizmu następować będzie ta zmiana, co w praktyce powodować będzie niemożność skutecznego dokonywania zmiany wysokości wynagrodzenia wykonawcy (§13 ust. 4 i 5 Umowy);

3. art. 439 ust. 1 w zw. z art. 439 ust. 2 pkt 1 ustawy P.z.p. w zw. z art. 353¹ oraz art. 5 kc w zw. z art. 8 ust. 1 w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 ustawy P.z.p. poprzez określenie warunków zamówienia w sposób naruszający ww. przepisy i prowadzący do naruszenia równowagi stron umowy oraz nie umożliwiający zapewnienia ekwiwalentności świadczeń stron umowy i zniwelowania ryzyk związanych ze zmianami kosztów wykonania zamówienia publicznego w zakresie, w jakim zamawiający uzależnia możliwość złożenia wniosku o zmianę wynagrodzenia od zmiany ceny materiałów lub kosztów o co najmniej 5%, co jest poziomem zbyt wygórowanym mając na uwadze aktualną sytuację rynkową, a jednocześnie wskazuje, że maksymalna wysokość zmiany stawki wynagrodzenia określonego w § 7 ust. 3 i 5 Umowy, jaką dopuszcza zamawiający w efekcie zastosowania postanowień o zasadach wprowadzania zmian w wysokości wynagrodzenia, wynosi 5% tego wynagrodzenia brutto określonego pierwotnie w Umowie, co z kolei jest pułapem skrajnie niskim, a w konsekwencji czyni projektowaną przez zamawiającego klauzulę waloryzacyjną związaną ze zmianą cen materiałów lub kosztów pozorną, niezgodną z celem, jakiemu klauzula ma służyć (§13 ust. 4 Umowy oraz § 13 ust. 9 Umowy).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 27 listopada 2025 roku zamawiający oświadczył, że uwzględni odwołanie w części dotyczącej zarzutu opisanego w punkcie 1 i 2 odwołania i wnosi o oddalenie odwołania w pozostałym zakresie.

W piśmie procesowym z dnia 4 stycznia 2026 roku odwołujący cofnął odwołanie w zakresie nieuwzględnionym przez zamawiającego i wniósł o umorzenie postępowania odwoławczego.

Do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego nie przystąpił żaden wykonawca.

Izba zważyła, co następuje:

Izba wskazuje, że zgodnie z art. 522 ust. 3 ustawy P.z.p., w przypadku uwzględnienia przez zamawiającego części zarzutów przedstawionych w odwołaniu i wycofania pozostałych zarzutów przez odwołującego, Izba może umorzyć postępowanie odwoławcze na posiedzeniu niejawnym bez obecności stron oraz uczestników postępowania odwoławczego, którzy przystąpili do postępowania po stronie wykonawcy, pod warunkiem że w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego nie przystąpił w terminie żaden wykonawca albo wykonawca, który przystąpił po stronie zamawiającego nie wniósł sprzeciwu wobec uwzględnienia części zarzutów. W takim przypadku zamawiający wykonuje, powtarza lub unieważnia czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu w zakresie uwzględnionych zarzutów.

Wobec powyższego, postanowiono jak w sentencji.

Orzekając o kosztach postępowania Izba wzięła pod uwagę treść § 9 ust. 1 pkt 2 lit. b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie wysokości szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. 2020 r., poz. 2437), z którego wynika, że w przypadku umorzenia postępowania odwoławczego przez Izbę w całości, koszty, o których mowa w § 5 pkt 2, znosi się wzajemnie, jeżeli przed otwarciem rozprawy zamawiający uwzględnił w części zarzuty przedstawione w odwołaniu i pozostałe zarzuty zostały przez odwołującego wycofane, a w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego nie przystąpił żaden wykonawca albo uczestnik postępowania odwoławczego, który przystąpił po stronie zamawiającego, nie wniósł sprzeciwu wobec uwzględnienia przez zamawiającego w części zarzutów przedstawionych w odwołaniu

– w takim przypadku Izba orzeka o dokonaniu zwrotu odwołującemu z rachunku Urzędu kwoty uiszczonej tytułem wpisu.

Przewodnicząca